1893 - 1963
70-ий РІК ВИДАННЯ
І СЛУЖБИ СВОЄМУ
НАРОДОВІ ТА ПРАВДІ

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City 3, N. J.
HEnderson 4-0237
HEnderson 4-0807
УНСоюз: HEnderson 5-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXX. Ч. 199. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 18-го ЖОВТНЯ 1963 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, OCTOBER 18, 1963 No. 199. VOL. LXX.

АМЕРИКА ПРИПИНИТЬ ДОПОМОГУ ТИМ, ЩО ДОПОМАГАЮТЬ КУБІ

Вашинґтон. — Сенатська Комісія Закордонних Справ схвалила законопроєкт, щоб ЗДА припинили економічну та військову допомогу тим державам, які дають кораблі на перевіз зброї або стратегічних матеріялів на Кубу. Ця сама Комісія відкинула пропозицію зменшити військову допомогу для країв Латинської Америки і прийняла суму дол. 4,227,000,000 для закордонної допомоги в році, що почався 1-го липня ц. р. Сенатор демократ з Ореґону Вейн Морс пропонував зменшити військову допомогу Латинській Америці з дол. 50 мільйонів до дол. 40 мільйонів, хоч уряд проєктував на цю ціль дол. 57 мільйонів. Прийнята запропонована сенатором Джаном Стеннісом із Міссіссіпі поправка про Кубу є лагідніша від тієї, що прийняла Палата Репрезентантів. Згідно з сенатською редакцією проєкту мала б бути припинена допомога тим країнам, які дозволяють своїм корабельним фірмам перевозити зброю та стратегічні матеріяли на Кубу, але Президент зможе в деяких випадках зарядити, що ті країни зможуть діставати американську допомогу, коли ця допомога була б конечна для безпеки ЗДА. Палата Репрезентантів прийняла такий текст законопроєкту, який не дозволяє на допомогу, коли якась країна допомагає своїми кораблями розбудовувати збройні сили Куби, і Президент не зможе злагіднювати цього закону. Голова Комісії сенатор Дж. В. Фулбрайт заявив, що Президент зможе злагіднювати діяння цього закону тоді, коли якась країна має довші контракти на те, щоб її кораблі перевозили товари до Куби. Сенатор Стенніс пропонував, щоб ЗДА не продавали зброї та військового влаштування тим державам, які возитимуть своїми кораблями або літаками зброю до Куби. Але Сенат відкинув цю пропозицію.

Численні республіканці вірять, що Ніксон кандидуватиме в 1964 р.

Вашинґтон. — Між республіканськими провідниками щораз більше поширюється переконання про те, що в 1964-му році про номінацію на кандидата на президента старатиметься також і колишній віце - президент Ричард М. Ніксон. Досі як можливих кандидатів називали нюйоркського губернатора Нелсона А. Рокефеллера та арізонського сенатора Беррі Голдвотера. Ніхто з них ще не заявив про те, що буде старатися про номінацію, бо обіцяють зробити це пізніше. Згадували між претендентами на кандидата і Ніксона, але він вже кілька разів заявляв, що в найближчому році не буде кандидувати. Тепер між республіканськими провідниками панує думка, що Ніксон таки матиме можливість прийняти республіканську номінацію. Недавні промови Ніксона, інтервю, статті в журналах та публічні заяви можуть свідчити про те, що колишній віце - президент висуває свою особу вперед, виступаючи як той, що претендує на провід в Республіканській партії. Ніксон погодився дати інтервю тижневикові „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт", подібно як це зробили Ґолдвотер і Рокефеллер. Не хотів цього зробити пенсилвенійський губернатор Вілліям В. Скрентон. Відомо є в політичних колах, що найближчі політичні приятелі Ніксона досі не заявилися ні за Рокефеллера ні за Голдвотера. Рокефеллерові приятелі старалися з'єднати собі двох колишніх голов Республіканського Крайового Комітету — Міда Алкорна та Ліонарда В. Голла і колишнього асистента скарбу Фреда Скрібнера, але всі вони відмовилися заявитися за Рокефеллера, і що будуть вести кампанію в користь нюйоркського губернатора. Ніксон брав участь у кількох приватних прийняттях, які влаштували різні групи республіканців, які можуть мати вплив на те, кого найменувати на президентського кандидата. Але меншість республіканських політиків гадає, що Ніксон тепер пожвавив свою політичну діяльність тільки на те, щоб мати вплив на вибір кандидата на президента, який відповідав би його та його приятелів програмі. Більшість республіканських провідників переконана в тому, що Ніксон сам хоче кандидувати, а ті часті заперечування, що їх складає Ніксон, заявляючи, що він не є і не буде кандидатом в 1964-му році, є звичайною традиційною поведінкою в таких делікатних ситуаціях, як теперішня.

Астронавти в леті до Місяця мусітимуть самі направляти кабіну

Давні, Каліфорнія. — Крайова Аеронавтична і Космічна Адміністрація та Північно-Американська Авіяція, яка будує кабіну для проєкту Аполло, домагаються, щоб ті астронавти, які полетять до місяця, мали з собою всі запасові частини кабіни, та щоб вони вміли самі направити кабіну, коли б зайшла така потреба під час лету або під час побуту на Місяці. Цей проєкт свідчить про те, що в леті на місяць таки найважливішу ролю мусітиме відограти людина. Давніше гадали, що роля людини буде незначна, і в проєкті Меркурій все було змеханізоване, і людина астронавт мала тільки сидіти та обсервувати. Але під час летів проєкту Джеміней виявилося, що астронавт є потрібний, бо деколи від його зручности залежав успіх лету.

В АМЕРИЦІ

● **Пресовий концерн** Рендольфа Герста, який 16-го жовтня припинив видавати щоденник „Дейлі Міррор" в Ню Йорку, видає ще 10 інших щоденників: в Ню Йорку, Олбані, Н.Й. (два щоденники); Сан Франсіско (2), Бостоні, Балтиморі, Сан Антоніо, Лос Анджелес і Сіятлі.

● **Департамент Праці** повідомляє, що у вересні цього року число нефармерських робітників становило 58,186,000, на 554,000 більше як в серпні ц.р., і на 1,314,000 більше, як у вересні 1962-го року. Збільшення числа промислових робітників сталося тому, що пожвавилася продукція авт, і тому, що школярі відійшли до школи, і треба було прийняти нових робітників.

● **Представник** взуттєвого взуттєвого промислу передбачає, що в 1964-му році американці видадуть майже 5,000,000,000 дол. на те, щоб купити 912,000,000 пар взуття. На зборах у зв'язку з Крайовою Взуттєвою Виставкою в Шикаґо обговорювали імпорт чужих черевиків та щораз то більше користування синтетичними матеріялами в продукції взуття.

● **Конґресмен демократ** із Луізіяни Едвард Герберт заявив у Палатній Підкомісії Збройних Сил, що шефи штабів окремих родів збройних сил не можуть свобідно виявляти своїх поглядів в конґресових комісіях, тільки зізнавати те, що їм доручать їхні цивільні начальники — секретарі окремих родів збройних сил.

● **26-річний Реймонд Бредбири,** засуджений до п'ятьох років тюрми за те, що він написав був листа до президента Кеннеді, домагаючися, щоб Президент передав йому на цвинтар в Еверетті, Вашинґтон, 3 мільйони долярів під загрозою смерти.

Президент Югославії Тіто прибув з відвідинами до ЗДА

Вашинґтон. — У четвер 17 жовтня ц. р. маршал Йосиф Тіто, диктаторський президент комуністичної Югославії, прибув з офіційними відвідинами до ЗДА, привітаний у Вашинґтоні 21 гарматнім стрілом й усіми іншими почестями, приналежними головам держав. Уже попереднього дня він прилетів із Мехіко на американську військову летунську базу за 130 миль на південь від Вашинґтону й переночував у Віліямсбурґу, у Вірджінії. Тіто прибув до ЗДА після того, як він відвідав Бразилію, Чіле, Болівію і Мехіко. З уваги на свою візиту у Вашинґтоні він виступав усюди в Південній Америці дуже „делікатно", тримаючись головно теми миру, співіснування, невтральности Югославії і потреби допомоги економічно відсталим країнам. Тіто плянував прибути до Америки вже у 1957 році, але тодішній загальний спротив збоку Конґресу й публічної опінії продиктував президентові Айзенгаверові „порадити" Тітові дипломатичним шляхом, щоб він ті відвідини відклав на пізніше. Коли Тіто прибув на сесію Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй до Ню Йорку в 1960 році, то през. Айзенгавер стрінувся з ним в Ню Йорку, але не запросив був його до Вашинґтону. Америка підтримала Тіта, коли він опинився у дуже трудній ситуації в 1948 році, коли-то Сталін повів кампанію проти „ревізіоністів" і виключив Тіта з Комінформу. Тіто викинув тоді з Югославії всіх совєтських вояків, які перебували там як військові інструктори й дорадники та звернувся за економічною допомогою до Заходу. Від того часу Америка дала Югославії близько 2 і пів більйона в економічній і військовій допомозі. Тіто з свого боку намагався зберігати „невтральність", лявіруючи між Совєтським Союзом та Америкою. В серпні цього року Хрущов перебув два тижні „на феріях" в Югославії і на кожному кроці маніфестував свою приязнь з Тітом, розцілуючись з ним при привітанні і прощанні. Західні коментатори запевняють, що саме ті публічні прояви „сердечности" збоку Хрущова були ніби настільки неприємні Тітові, що він хотів мерщій збалянсувати" їх своїми відвідинами в Південній і Північній Америці. Разом з Тітом приїхала його дружина, віцепрезидент Міялко Тодоровіч, міністер закордонних справ Крца Поповіч й інші югославсько - комуністичні „вельможі". Поділ годин відвідин Тіта передбачував його 6-тигодинне перебування у четвер у Вашинґтоні й поворот ніччю до Вільямсбурґу. У п'ятницю він мав уже полетіти до Каліфорнії, де буде гостем секретаря внутрішніх справ Стюарта Удала. В суботу й неділю переведе в Сан Франсіско, а в найближчий вівторок має виголосити промову в Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй. В наступну середу відвідає Джорджа Кеннана, колишнього американського амбасадора в Югославії, якому він завдячує запрошення його до Америки; Кеннан живе тепер при університеті в Принстоні. В четвер 25 жовтня Тіто відлетить до Югославії.

Віце-президент Джансон закликає Ліберальну партію підтримувати уряд

Ню Йорк. — Віце-президент Линдон Б. Джансон, промовляючи на прийнятті Ліберальної партії, в якому взяло участь більше як 2.000 осіб, закликав лібералів до тіснішої співпраці з урядом президента Кеннеді. Один із засновників Ліберальної партії і колишній її віце - президент Дейвід Дюбінски пригадав, що деякі провідні ліберали не були вдоволені з того, що в 1960-му році Кеннеді був вибрав собі на віце-президента Линдона Б. Джансона. Дюбінски сказав тепер: „Коли Джансон не був тоді популярний, то ним він є тепер". Джансон не згадував сенатора Ґолдвотера, консервативного республіканця, який може бути республіканським кандидатом на президента в 1964-му році, але з його промови виходило, що він атакує арізонського сенатора, коли каже, що „дехто хоче втекти з 20-го віку у 18-ий вік". Джансон обороняв внутрішню і закордонну політику президента Кеннеді, головно проєкт зменшення прибуткових податків, бо це причиниться до скріплення економіки та до зменшення числа безробітних.

Союзова округа в Нюарку постановила відмітити 70-річчя УНСоюзу разом з великим Ню Йорком

Нюарк. — Минулої неділі 13-го жовтня відбулися тут в приміщенні Української Централі організаційні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу, до якого входить 11 Відділів з Нюарку і Ірвінґтону, 5 Відділів з Елизабету та по одному Відділові з Гілсайду і Мейпелвуду, які разом гуртують рівно три тисячі членів. В зборах взяли участь представники тільки 9 Відділів. Збори відкрив голова округи Юліян Баранюк, який з'ясував труднощі місцевої союзової і загальної громади, яка стоїть перед проблемою опущення свого дотеперішнього народного дому. Досі союзові відділи не мали своєї домівки, але користали час до часу з приміщення Централі. Доповідь про організаційні справи, а зокрема про недоліки союзового життя в окрузі, виголосив Ярослав Падох, гол. секретар УНСоюзу. Він схарактеризував поодинокі відділи й накреслив плян оживлення їх праці та активізування всієї округи, яка в останніх роках переживає кризу, як щодо організації членства так щодо загальної активности. Засобом успішної організаційної акції повинна стати акцидентова грамота, яка, хоч введена щойно місяць тому, вже дуже поширилася по всіх відділах УНСоюзу. Доповідач з'ясував цю дешеву й дуже корисну грамоту й подав напрямні її поширення в нюаркській окрузі. Обговорюючи організаційну кампанію в цьому році, гол. секретар підмітив особливі успіхи секретарів М. Отрока, Ю. Баранюка й І. Заболоцького з Нюарку та А. Гнатюк й І. Іваника з Елизабету. В дискусії над доповіддю забирали голос І. Заболоцький, Ю. Баранюк, пані Я. Олесницька, І. Іваник і інші. Підмічено проблему окружного організатора, власної домівки, або бодай приміщення в громадськім домі, злуки малих і довший час неактивних відділів, які навіть не беруть участи в окружних зборах та акцидентової грамоти, її прикмет й способу поширення поміж членами й нечленами УНСоюзу. Особливо критично підмічувано факт, що великий „союзовий" стейт Ню Джерзі не має свого придставника в Головнім Уряді УНСоюзу. Окремо обговорено питання відмічення 70-річчя УНСоюзу й після дискусії схвалено, щоб влаштувати це велике союзове свято разом з нюйоркською метрополітальною округою, яка в дні сімдесятиріччя, тобто 22 лютого 1964 року, влаштує в Карнеґі Гол величаве союзове свято. Нюаркська округа відбула б в Нюарку святочні збори для загалу членів всіх своїх відділів, а концертову частину свята відбула б разом з Ню Йорком і його великою округою.

Вселенський Собор увів народну мову при хрещенні, вінчанні й миропомазанні

Рим. — Вселенський Собор прийняв в минулий вівторок величезною більшістю голосів уведення народних мов при уділюванні Тайн хрещення, вінчання і миропомазання. Зате мовна реформа щодо самої Богослужби ще не була прийнята, бо „за" висловились тільки 781 учасник Собору. Однак два американські єпископи підкреслили, що ця справа вертається назад до Комісії, яка візьме на увагу різні висловлені в дебатах завваги й рекомендації щодо поправок до проєктованої постанови. Велика більшість учасників Вселенського Собору у користь реформи внутрішньої структури Католицької Церкви й прерізних реформ каже сподіватись, що справа народних мов у Богослужбах повернеться ще однаково на відповідну Комісію, як і на пленум Собору — твердять італійські й закордонні газети.

Вселенський Собор має на порядку справу відношення до жидів

Рим. — Секретаріят для Сприяння Християнській Єдності, що на його чолі стоїть 82-літній кардинал Августин Беа німецького роду, проголосив та поширив між членами Собору Католицької Церкви односторінкову заяву п. з. „Про католицький підхід у відношенні до не-християн та спеціяльно у відношенні до жидів". У тому документі, який має стати частиною декрету „Про Церкву", ствержується, що Християнська Церква завдячує своє походження юдаїзмові, з яким вона ділить спадщину Старого Завіту; Католицька Церква не може забути, що Христос був жидом та що жидами були Його апостоли! вина за смерть Христа паде радше на все людство, і не тільки на жидів. Цю тезу вперше висунув Трентійський Собор в 16 сторіччі. У теперішній декляраціі таврується теж антисемітизм у минулому й теперішньому. Над цією заявою названого Секретаріяту буде переведена ще дискусія на Вселенському Соборі. Собор, мабуть, займе становище до 27 статті Євангелія св. Матея, де описується розмову Пилата з жидами і де є речення „Його кров впаде на нас і на наших дітей". У зв'язку з цим документом кардинала Беі газети пригадують історію зусиль Ватикану протидіяти антисемітизмові. Президент Світового Жидівського Конґресу д-р Нахум Ґолдман мав замір вислати обсерватора в особі д-ра Хаіма Варді на Вселенський Собор, але з уваги на протести однаково жидівських ортодоксійних жидів, як застереження збоку арабських католиків цей плян закинено. Зате кардинал Беа, перебуваючи в ЗДА минулої весни, стрінувся був тут з видатними представниками жидівського світу. Папа Павло VI мав недавно вияснити, чому Папа Пій XII публічно не таврував протижидівської жорстокої акції Гітлера. Папа Павло мав пояснити це практичною внезвартністю такого протесту, який напевне був би потягнув за собою ще більші переслідування однаково жидів, як Католицької Церкви і всіх її духовників.

В Австралії розв'язано парлямент

Сідней. — Прем'єр Роберт Мензіс заповів, що 122-членний австралійський парлямент буде розв'язаний з кінцем цього місяця та будуть розписані нові вибори на 30 листопада цього року. Теперішній парлямент мав би ще — за конституцією — 13 місяців існування, але уряд рішився приспішити нові вибори з уваги на дуже малу урядову більшість і тому непевність державної влади, коли міжнародна ситуація вимагає її тривкости і ясного уповноваження від народу. Роберт Мензіс вказав на такі три важливі справи, які тепер стоять перед Австралією: гострий конфлікт між Індонезією і Малайзією, при чому Австралія зобов'язана прийти з збройною допомогою Маляйзії проти Індонезії, коли б ця остання розпочала воєнну авантуру; будова американської морсько-комунікаційної бази в Західній Австралії, що викликало гострі спротиви збоку лівих австралійських соціялістів і комунофілів, і пропозиція соціялістів на створення безатомової зони для всієї Південної гемісфери. Ліберальна коаліція, яка перебуває в Австралії при владі, має 62 послів, а соціялістична опозиція 60. Тому, що партія більшости має свого голову парляменту, то насправді урядову більшість становить один голос, що створило постійну атмосферу непевности і тимчасовости. Керівна Ліберальна партія переконана, що вона вийде з нових виборів із значною більшістю.

Драма Т. С. Еліота „Вбивство в Соборі" появилася в українському перекладі Зенона Тарнавського

Мюнхен. — У видавництві „На горі" появилася нова книжка, а саме переклад Зенона Тарнавського Еліотової драми „Вбивсто у соборі". Видання, оформлене з великим мистецьким хистом, з численними ілюстраціями і з додатком трьох найважливіших поем Томаса - Стернса Еліота у перекладі Ігоря Костецького і Вадима Лесича, є новим великим успіхом цього відомого видавництва. Український переклад „Вбивства у соборі" наспів до автора у день його 75-ліття на ювілей, який відбувся у Лондоні у присутності найвизначніших мистців слова цілого світу. Працю Зенона Тарнавського передано ювілятові у святочному акті.

Громада в Ню Йорку маніфестуватиме в 30-ліття голоду

Ню Йорк. — В доповненні до попередніх інформацій, Управа Комітету Об'єднаних Американсько - Українських Організацій (Відділ УККА) м. Ню Йорку подає, що на Протестаційній Маніфестації, яка відбудеться 20-го жовтня ц. р. в Мангетен Центер, промовлятимуть: проф. Л. Добрянський, п. Д. Левчук, від АБН п. Андріянський, від САСЕЕД монсіньйор Д. Балкуніс і інші. На окрему увагу заслуговує участь в Маніфестації великого приятеля української визвольної справи, сенатора Кіттінґа, що дав на це свою згоду, як і конґресмена Ліонарда Фарбстейна, відомого знавця української визвольної проблематики. Протестаційною Маніфестацією керуватиме адв. М. Пізнак. З нагоди Маніфестації, Управа Комітету розповсюджуватиме за добровільні пожертви спеціяльні пропам'ятні жетони. Збережім пам'ять по жертвах московського голодоморства!

БЕНКЕТ ЗУАДК О ГОДИНІ 7-ІЙ ВЕЧОРА

Бенкет ЗУАДК в суботу, дня 19-го ц. м. відбудеться о год. 7-ій вечора, а не, як було проголошено, о год. 6-ій. З огляду на це, що мейор міста заповів свій прихід на точно год. 7-му, всі учасники повинні бути вже на залі і зайняти свої місця найпізніше 10 хвилин перед 7-ою.

ЛЮДВІҐ ЕРГАРД — НОВИЙ КАНЦЛЕР ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ

Людвіґ Ергард, новий канцлер Західньої Німеччини

Бонн. — В середу 16 жовтня ц.р. Людвіґ Ергард формально був обраний на нового канцлера Німецької Федеративної Республіки після того, як відійшов з того становища 87-літній Конрад Аденауер. У голосуванні в нижчій палаті німецького парляменту („Бундестаґу") „за" призначення Ергарда висловились 279 голосів, „проти" 180, при 24 неприявних і одному „здержаному" Ергард обмежився до заяви, що він приймає вибір та не виголошував ніякої промови, яку виголосить — може — після формального представлення свого нового уряду. У цьому уряді він змінив тільки на становищі трьох міністрів. На своє колишнє місце міністра народного господарства призначив Курта Шмюкера, промисловця з Долішньої Саксонії. Віце-канцлером і міністром всенімецьких справ став лідер Вільно - демократичної партії д-р Еріх Менде. Крім цього міністром для справ втікачів став Ганс Круґер. Зрештою всі інші міністерські становища залишились ті самі, що були в уряді Аденауера, між ними — міністром закордонних справ залишився Ґергард Шредер, прихильник найтіснішої співпраці Західньої Німеччини з Америкою та прихильник прийняття Британії до Европейської Економічної Спільноти. Газети коментують, що в уряді Ергарда тільки міністер без портфелю Гайнріх Кроне має марку речника так званої „твердої" лінії політики Аденауера. Негайно після призначення Ергарда — Конрад Аденауер був одним із перших, що пішли ґратулювати йому. Газети коментують це, як зовнішню маніфестацію єдности Християнсько - демократичної партії та відмову Аденауера від дальшої опозиції проти Ергарда, якого він не хотів був допустити до канцлерського становища. Соціялісти голосували „проти", але газети гадають, що між Ергардом і соціялістами будуть кращі відносини, як були між ними й Аденауером.

ОН приймуть постанову проти перевозу атомової зброї в космосі

Об'єднані Нації. — Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй дістала під наради резолюцію 17-ох членів Комісії для справи роззброєння в справі перевоження в космосі атомової та всякої іншої зброї „масового винищування". 18-й член тієї Комісії — Франція — яка бойкотує наради тієї Комісії у Женеві, не приєдналась до того внесення. Тому, що та пропозиція підтримана всіма трьома атомовими державами — ЗДА, СССР і Британією — то її прийняття не підлягає найменшому сумнівові. Резолюцію має прийняти спершу 111-членна Політична Комісія Генеральної Асамблеї. Ця справа була вже заторкувана рік тому, а ЗДА й СССР склали заяви, що вони стримаються від перевоження в космосі ядрової зброї. Тому, що між ЗДА, СССР і Британією нема формального договору щодо цього, то заступить його постанова Генеральної Асамблеї, якщо названі країни голосуватимуть за неї. В тому самому дні ЗДА, Британія і СССР склали в Секретаріяті ОН відпис атомового договору задля зареєстрування його. За газетними коментарями — постанова про заборону перевоження зброї для масового знищення у штучних сателітах не матиме ніякого практичного значення, бо не можна перевірити, чи хтось тримається або не тримається тієї постанови.

Вірний Пейпінґові Північний В'єтнам атакує Югославію

Гонґ Конґ. — Північно-в'єтнамські комуністи, які підтримують Пейпінґ, а не Москву в їхньому спорі, накинулись на Югославію і її диктатора Тіта, як на представників „реакційної закордонної політики". Тому, що в спорі Москва-Пейпінґ Югославію завжди називається замість Совєтського Союзу, а Альбанію замість Комуністичного Китаю, то ту атаку Північного В'єтнаму проти Югославії треба розуміти, як демонстрацію проти Совєтів. Західні коментатори добачають в цій атаці потвердження вістки, що Совєти не вдоволені активним втручанням Північного В'єтнаму у партизанську війну комуністів в Південному В'єтнамі, та що Північний В'єтнам відкинув суґестії Москви припинити ту дію. Північно-в'єтнамські комуністи конкретно закидають Югославії, що вона, йдучи по лінії концепції „мирного співіснування" та виключення війни, як засобу до осягнення комунізмом перемоги, є проти так званих „визвольних" воєн, себто затіюваних і підтримуваних комуністами партизанок і підривної акції, з остраху, що такі „визвольні" війни можуть спричинитись до вибуху великої війни.

У СВІТІ

● **З університету в Сайґоні,** столиці Південного В'єтнаму, втекло вже коло 200 студентів до комуністичних партизанів або до комуністичного Північного В'єтнаму, де вони переходять партизанський вишкіл. Причина: або острах перед арештуванням і в'язницею за участь в демонстраціях проти режиму Нґо Дінг Дієма, або ненависть до того режиму за його реакційну і репресійну політику. Ці настрої серед в'єтнамського, в масі націоналістичного і протикомуністичного студентства, дуже турбують американські керівні чинники.

● **У Москві** є 10 вулиць імени Ломоносова, 16 вулиць імени Пушкіна, 9 Гоголя, 18 вулиць Жовтня, 22 вулиці 1-го Травня, 35 у честь міської ради, 16 Паркових і т.д. Це створює такий хаос у тому 6-мільйоновому місті, що шофер, який привіз вантаж дроту для одної фабрики, три дні шукав вулиці ім. Дзержинського, бо їх є в Москві п'ять, в різних віддалених дільницях. Про ці скандальні відносини пише „Экономическая Газета", яка вислала свого репортера перевірити справу, коли один автоводій заскаржив одну пасажирку, що не хотіла заплатити за дорогу, коли він обвозив її кілька годин по вулицях тої самої назви, поки знайшов правильну адресу.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.5;0 three months $4.00. For UNA members monthly 65¢
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Смерть одної газети

З днем 17-го жовтня ц. р. перестав появлятися один із сімох великих щоденників Ню Йорку, „Ню Йорк Міррор", що належав до пресового концерну Герста. Вістка про припинення цієї газети, яка проіснувала майже 40 років, від 1924 року, появилася в останньому її виданні з 16-го жовтня і була великою несподіванкою для всіх, включно з редакційним, адміністраційним і друкарським персоналом цієї публікації. З короткого повідомлення виходить, що причиною смерти „Міррору" були фінансові втрати, а останнім цвяхом у його домовину був страйк друкарів з кінцем минулого й початком цього року. „Обставини, які змусили Корпорацію Герста з неохотою зробити цей крок, — сказано в повідомленні, — ті самі, які змусили припинити видання багатьох добрих часописів у цілій країні: видатки значно перевищували прибутки і створювали основний дефіцит упродовж довшого часу, а недавній довготривалий газетний страйк ще більше погіршив серйозні проблеми Міррору". З інших повідомлень відомо, що „Міррор" утратив впродовж останніх 12 місяців понад 600,000 долярів прибутків з оголошень і понад 100,000 передплатників із попередніх прибутків з оголошень у сумі майже 6 мільйонів долярів і приблизно мільйона передплатників.

Вістку про припинення одного із сімох нюйорських щоденників прийняли всі з жалем і з відчуттям великої втрати. При цій нагоді звертається увагу, що подібна доля вже зустріла багато інших газет, а ще іншим загрожує. В самому тільки Ню Йорку від початку цього сторіччя загинуло 10 щоденників, бо тоді було їх 16, а тепер стільки 6.

Ця загроза в куди більшій мірі стосується до етнічної, не-англомовної преси. Вона бо не має ані мільйонових тиражів, ані мільйонових прибутків з оголошень, як їх мають американські газети. Тут взагалі немає жадних порівнянь. Передплатників популярні американські газети нараховують мільйони, щонайменше сотні тисяч, подібно, як і оголошення приносять їм величезні прибутки. Тиражі наших газет — як виходить з останніх урядових повідомлень, виносять: „Свобода" — 20,100, „Америки" — 4,960, а „Народної Волі" — 5,400. Коли ж мова про оголошення, то їх пропорція ще менша. В додатку — кожна з наших газет має на десятки тисяч долярів боржників за оголошення, між ними й багато наших установ, які вважають, що газета повинна публікувати їхні оголошення безплатно, як прислугу громаді. Правду сказавши, в більшості від наших газет вимагається служби і прислуг. Є велике зрозуміння їхньої вартости для нашого життя і розвитку, але — відносно мале зрозуміння їхніх фінансових потреб. Прикладом цього могли б послужити дебати на конвенціях наших Союзів за кожним разом, коли на порядок нарад ставилось справу підвищення передплати на союзовий орган. Передплата на „Свободу" — для прикладу — від членів УНСоюзу, які становлять майже 80 відсотків передплатників, становить по 65 центів місячно, але між ними є ще майже дві тисячі таких, що платять тільки по 30 центів місячно, і понад тисячу таких, що платять по 50 центів. Сумарично передплати від членів УНС на „Свободу" становлять приблизно два центи за число, чого не вистачає навіть на оплату паперу та поштової пересилки.

Не ліпше, якщо не гірше, представляється справа в інших наших видавництвах. Як довго наша преса в таких обставинах зможе втриматися при житті, зможе виконувати свою службу і своє призначення?

На думку одного з коментаторів, „Міррор" не вмер, його вбили. Вважаємо, що цей коментатор має рацію. Газети самі не вмирають. Вільну пресу в поневолених країнах убивають гнобителі - диктатори, які „одного пера бояться більше, ніж сотні багнетів", а у вільних країнах пресу вбивають часто „обставини", себто недоцінювання не так їхньої вартости й ролі, як радше їхніх потреб. Жертвою таких обставин упав нюйорський „Міррор", припинивши свою появу саме в „Тижні Преси".

Інтерес держави, не раси

Теоретично беручи, країни тієї самої раси і віри, що мали ту саму долю під колоніяльним правлінням і щойно після останньої війни здобули самостійність, повинні жити у вгоді, мирі, об'єднуючи свої природні багатства й енергію для спільного господарського добра. Дійсність виявляє щось зовсім інше. Не зважаючи на Бандунгську конференцію азійсько - африканських країн з 1955 року, не зважаючи на цьогорічну панафриканську конференцію в Аддіс Абебі та на формальне існування азійсько - африканського бльоку 55 держав в Об'єднаних Націях, — Азія і Африка є тереном вічних інтриг, підривної акції та явної і прихованої ворожнечі тамошніх народів.

Індія і Пакістан мають затяжний спір у зв'язку з Кашміром, і Пакістан вважає за більшу для себе загрозу Індію, як комуністичний Китай. Індонезія зірвала відносини з Маляйзією, а в ній з Маляйською Федерацією та Сінгапуром, оскаржуючи їх, що вони є параваном для британійського колоніялізму. Між Південним В'єтнамом і Камбоджею зірвано дипломатичні взаємини внаслідок постійного порушування кордону. Середній Схід — котел з киплячою водою. Щойно затихла ворожнеча Іраку з Кувайтом, а вже Йорданія і Савді Арабія не визнають нового режиму в Ємені, і між націоналістичними урядами Іраку й Сирії та Об'єднаною Арабською Республікою амбітного Гамаля Абдель Нассера щораз більше напружуються відносини. Два дні тому в Альжирі проголошено загальну мобілізацію у зв'язку з збройною агресією Марокка, і зустріч представників тих країн для мирного полагодження кордонного спору покищо не довела до успіху. Залишаємо вже на боці внутрішні клопоти різних отих країн, як повстання курдів в Іраку, спір за Белуджистан між Афганістаном і Пакістаном, бунт берберів в Альжирі, — щораз нові військові переворти та автократичне правління диктаторів новостворених нібито республік. Навіть у країнах, смертельно загрожених комуністами, як Південна Корея і Південний В'єтнам, які своє існування завдячують Америці, тамошні диктатори вносять заколот і розбивають національний фронт.

Можна б усе це виправдати хворобами дитячого віку. Можна б посилатися на розмірно недовгий час, за який ті народи ще не встигли осягнути державницьку зрілість і виховати кадри фахівців - інтелігентів, здатних розумно керувати державою. Але поруч із цими, так би мовити, природними причинами азійсько - африканського хаосу є ще одна глибша: расової й релігійної єдности азійців, арабів, муринів, мусульман і т. д. замало, щоб затерти розбіжності державних інтересів та окремішних національних традицій. Арабів об'єднує ненависть до Ізраїлю і жидів, африканських муринів — ненависть до біло-расового режиму Гендрика Верверда в Південно - Африканському Союзі. Але неґативізм ніколи не був тривким цементом. На першому пляні все тривким цементом. Рішають окремішні державні інтереси, утотожнювані здебільша з націоналістичним максималізмом.

Панславізм збанкрутував, бо різні слов'янські річки пливуть своїми власними річищами і не хочуть — за рекомендацією Пушкіна — вливатися в російське море. Теорія про вищість ґерманської раси привела до абсурду, коли німці пошукували расових племінників у підкорених країнах, і врешті, скінчилась катастрофою. Живемо все ще в ері плекання окремішніх національних прикмет і дбання за власні державні інтереси, що їх не всилі вирівняти чартер Об'єднаних Націй та їх безсила Рада Безпеки.

СПРАВА ФОНДІВ НА ПРЕЗИДЕНТСЬКУ КАМПАНІЮ

Часописи повідомили, що 19-го жовтня в Бостоні, Массачусетс, відбудеться прийняття, на якому президент Кеннеді, як головний промовець, звернеться до присутніх із закликом збирати фонди на виборчу кампанію, що відбудеться в 1964 році. Вже 10-го жовтня всі 6,000 квитків ціною по $100 випродано, це значить, що виборчий Фонд Демократичної партії збагатився кругло на $500,000.

Отакі дорогі на гроші, але скромні на напої та страви прийняття є головним джерелом фондів для партійних цілей, головним чином для виборчої кампанії, на яку обидві партії мають витратити в наступному році коло $20,000,000.

Не легко зібрати таку велику суму навіть за допомогою коштовних прийнять. І тому президент Кеннеді ще в 1961-му році покликав до життя комісію, яка має розв'язати цю справу. Президент Кеннеді заявив, що це не є „здоровим явищем в демократичному суспільстві з огляду на етичні засади, щоб кандидати на президентське становище залежали від людей, що дають гроші на виборчу кампанію".

З президентом Кеннеді погодилися й інші особи, що кандидували в останніх роках на найвищий пост у цій країні: Дюї, Айзенгавер, Ніксон, Стівенсон і Труман. Вони однодушно схвалили рекомендацію Президентської Комісії, в якій, зокрема, є проєкт, щоб Конґрес на пропозицію уряду ухвалив в цій справі відповідний закон.

Справа збирання фондів на виборчу кампанію ніколи не була легкою, але в останніх роках зв'язані з виборчою кампанією витрати так збільшилися внаслідок виступів кандидатів на телевізії та в радіо, що вже в 1960 році вони були на 55 відсотків вищі від витрат у 1956 році. Наприкінці виборчої кампанії 1960 року республіканці мали боргів на $700,000, а демократи — на $3,820,000.

Згідно з теперішнім станом фонди на виборчу кампанію збирається такими способами:

1. З прибутків із згаданих вище партійних прийнять. За два роки свого урядування в Білому Домі Кеннеді був присутній на 21-му такого роду прийнятті. Не знати, скільки ці „обіди" дали чистого зиску, але загального прибутку з них було $9,200,000.

2. Багато грошей на виборчу кампанію приходить у вислід пожертв. Обидві партії закликають виборців масово складати пожертви на виборчу кампанію, бо, мовляв, цим самим вони виявляють свою заінтересованість виборами. А проте, як виходить з дотеперішньої практики, аж дві третини суми, зібраної таким способом, становлять пожертви по 500 або й більше долярів, отже роблять їх не пересічні виборці.

3. Обидві партії збирають виборчі фонди за допомогою реґулярних 10-долярових вкладок. Демократи почали переводити такі збірки ще в 1957 році, і тепер мають річно коло $500,000 із цього джерела, а республіканці запровадили систему реґулярних вкладок у 1962 році, і досі назбирали в такий спосіб коло $700,000. Але, як бачимо, обидві партії не можуть задовольнитися цими вкладками на виборчий фонд.

4. Різні громадські і професійні організації, згідно зі своїм уподобанням, фінансово підтримують ту чи іншу політичну партію. І так, робітничі спілки підтримують Демократичну партію, яка є ближчою до ідеалів зорганізованого робітництва.

5. Крайові комітети обох партій дістають ще певні суми, так звані квоти, від стейтових комітетів, які різними способами збирають фонди на партійні цілі. Ці суми є поважним прибутком партійних централь, і в останніх роках вони покривали від однієї третьої до половини всіх витрат крайових партійних комітетів.

Отже, як виходить із сказаного вище, кандидати на президента у великій мірі залежать від тих осіб, які склали поважні суми на виборчу кампанію, і тому слушно заявив один визначний американець, що пожертвами на виборчий фонд можна підкупляти тих кандидатів і впливати на них.

Президент Кеннеді хоче унезалежнити кандидатів на президентський пост від жертводавців, а сенатор - демократ Морін Нюберер та сенатор - республіканець Кліфорд Кейс внесли вже законопроєкт до Конґресу в цій справі. Згідно з тим законопроєктом дрібні жертводавці мали б складати свої пожертви в партійних комітетах, а ці останні депонували б їх у державній скарбниці. Після закінчення збірок державна скарбниця додавала б від себе такі самі суми, які назбирала кожна партія, і передавала б їх крайовим комітетам обидвох партій. А крайові комітети мали б видавати ці гроші тільки на потреби, зв'язані з виборчою кампанією.

Це було б заохотою для якнайбільшого числа виборців жертвувати на виборчу кампанію, бо кожний із них знав би, що складену ним малу суму державна скарбниця подвоїть із своїх фондів. Тоді була б запевнена і контроля цих фондів, бо федеральна скарбниця виплачувала б чеки тільки на дійсні виборчі потреби.

Покищо немає великих виглядів на те, щоб Конґрес схвалив цей законопроєкт, бо громадянство ще в належній мірі про нього не поінформоване.

ОСІНЬ

В кошлатих хмарах тане
просинь,
Виходить осінь вже з імли...
Не йди! Ще серце літа
просить,
Ще й квіти всі не одцвіли.

Легенький вітер знявся
раптом,
В нім запах меду і вина...
Вже на тополі жовтим клаптем
Пробилась перша сивина.

Ще всюди молодість і сила,
Проміння спогадів, думок...
Та вже імла осіння вкрила
Людей, і квіти, і садок...

І чутно холод в далі сірій...
Коротшає, марніє день,
І відлітають птиці в ірій
На крилах жалібних пісень.

ГАННА ЧЕРІНЬ

І-ИЙ АНТИКОМУНІСТИЧНИЙ КОНҐРЕС В АРҐЕНТИНІ

В днях 5-7 жовтня ц. р. відбувся в Буенос - Айресі перший антикомуністичний конґрес, що його зорганізувала Арґентинська Федерація Демократичних Антикомуністичних Організацій, скорочено ФАЕДА.

Як і треба було сподіватися, в підготові цього Конґресу і в його працях взяли чималу участь українці: заступником голови ФАЕДА був і залишився після конґресу д-р Василь Іваницький, голова Української Центральної Репрезентації — УЦР. Крім УЦР, були представлені на конґресі Український Інформаційно - Видавничий Інститут (голова Вас. Косюк, що був і секретарем української делеґації) та Союз Арґентинсько - Українських Студентів — САУС. До конґресу ФАЕДА об'єднувала 24 культурні, політичні, синдикалістичні та студентські організації. На перший день конґресу зголосили свою співучасть інших 30 організацій, що функціонують в Арґентині і за її кордонами.

На конґресі були присутні офіційні представники головнокомандувача війська ген. ген. Онґанії — полк. Гуґо Мітельо; секретаря Аеронавтики — віце - комодор Мавро Осаїта; амбасади ЗДА — Джон Дейвід Ґвайтінґ; секретаріяту Державної Інформації (СІДЕ) — комодор Марсельо. На останній день конґресу прибув представник арґентинської фльоти. Таким чином були офіційно заступлені всі три роди арґентинських збройних сил.

Відкрито конґрес виконанням арґентинського гимну. Інавґураційну промову виголосив голова ФАЕДА д-р Маркес, який відзначив, між іншим, що комуністи, які по всіх-усюдах становлять лише незначну меншину населення, доходять до влади, вдосконаливши техніку обману, облудних обіцянок земного „раю" та демагогії, а втримуються при владі шляхом терору, масових ув'язнень, убивства та „чисток". Небезпека від них з кожним днем зростає, зокрема в Латинській Америці, де вони проникають, замасковані, в найрізноманітніші організації та установи, проводячи підривну й деморалізаційну працю серед молоді, серед робітників та синдикалістів, накидаючи свою шахрайську політику, що заперечує всі моральні засади. Тепер світ, — сказав д-р Маркес, — непримирно поділений на два табори: в одному ті, що намагаються втримати демократичний спосіб життя, з пошануванням особистої свободи та гідности людини, а в другому ті, які вважають себе за виконавців марксистських доктрин у всіх їх формах, що знайшли вияв в СССР та в Китаї.

Згадавши Югославію та Кубу, Маркес ствердив, що й там, під оглядом комунізму, встановлено найбільш небезпечну форму тоталітаризму, що її осягнено не шляхом безпосередньої акції чи навіть холодної війни, а шляхом обману, облудного перетворення країни у колонії червоного імперіялізму. Зокрема Кубу окупували совєтські війська з допомогою кастризму, який тепер готується вже поширюватися й на суходіл.

Маркес гостро скритикував ті прийняття, що їх влаштовано Тітові в Бразилії, Чіле та в Болівії, і зазначив, що інтернаціональний комунізм несе величезну відповідальність за поширення в нашому житті підкупства, продажности, моральної корупції через театр, кіно, публікації, за поширення торгівлі наркотиками і занепад патріотизму в усіх країнах американського суходолу...

Представник Арґентинської Організації Молоді, Біянко Корреа, обвинуватив комуністів і „корисних ідіотів" у тому, що вони зраджують свої батьківщини.

Представник 32-ох демократичних синдикатів, Рафаель Карбоне, вітаючи конґрес, зазначив, що маси, які знаходяться під диктатурою комуністичної влади, ніяк не можуть сприяти поступові людства. В арґентинському робітничому русі комуністи провадять дуже тонку розкладову роботу, використовуючи великі гроші, що приходять з-за кордону. Ґенеральною Конфедерацією Праці керують фактично комуністи, і демократичні чинники програють справу, якщо не відважаться на відкриту боротьбу.

Серед інших промовців згадаємо ще Вас. Косюка, який промовляв в імені поневолених народів, і д-ра Л. Макаруху - Іваницьку, яка виголосила доповідь на тему „Родина в комуністичному суспільстві".

На другий день, у неділю вранці, всі учасники конґресу — яких 150 осіб, по 3 делеґати від кожної організації — та чимало іншої публіки, а серед неї й українців, були присутні на Богослужбі, яка була відправлена за душі всіх тих, що полягли у боротьбі проти комунізму. Потім, на площі Мажо, складено вінок перед пам'ятником національних героїв Арґентини.

У понеділок 7-го жовтня відбулося заключне засідання конґресу, на якому промовляли представник уруґвайських антикомуністичних організацій Мартінес Берсече, наш давній приятель, та Альберто Фалероні від Міжамериканської Федерації Оборони Континенту з осідком у Мехіко.

Вибрано такий склад Управи ФАЕДА: голова — д-р А. Маркес, заступник — д-р Вас. Іваницький, секретар — Люїс Пераццо, заступник — Блянко Коррея, скарбник — Мартін Вор, заступник — Зоїльо Запата, секретар преси — Хозе Солляццо; члени — по одному від кожної приєднаної організації.

Ухвалено такі резолюції:

„Перший Арґентинський Протикомуністичний Конґрес проголошує: щоб протиставитися наступові комуністичного імперіялізму, необхідно підтримати й негайно пустити в рух такий плян:

І. У площині зовнішньої охорони:

а) Вдосконалити міжамериканську військову систему охорони і втримувати в належній готовості національні збройні сили в співпраці з відповідною цивільною акцією;

б) Підтримувати всі міжнародні заходи, щоб не допустити на континент комуністичний імперіялізм, і вигнати його з тих країн, в які він просякнув і в яких закоренився, а також розвинути й підтримати заходи, що провадять до самовизначення поневолених народів.

ІІ. В площині внутрішньої охорони:

а) Боронити духове й моральне багатство країни шляхом поширення християнського світогляду, історичних традицій національних героїв, заборони тенденційної й підривної пропаґанди, торгівлі наркотиками та інших засобів, що ними підривається мораль народу, а особливо молоді; зміцнювати родинне життя і охороняти його проти фізичного і психологічного тиску комуністичних агентів та їх полигачів.

б) Боронити внутрішній лад шляхом законних заходів, що протиставляться комуністичній акції, яка порушує національну конституцію, оскільки комуністичні агенти змагають до перетворення нашої батьківщини на колонію чи сателіт цього імперіялізму; вдосконалювати органи внутрішнього побо-

(Закінчення на стор. 3)

НА ТЕМИ ДНЯ

Як засновано Лігу Української Католицької Молоді

У 176-му числі „Свободи" з 17 вересня ц. р. появилася стаття п. Володимира Сушка „Перед 25-им річним з'їздом Ліги Українці - Католиків". Ліга Українців - Католиків продовжує працю Ліги Української Католицької Молоді в ЗДА. Зміна назви та поширення засягу ЛУКМолоді датується від останнього її з'їзду, що відбувся попереднього року у Клівленді, Огайо, а нова назва цієї організації зобов'язує від 1-го січня цього року.

Автор згаданої статті у своїй інформації про завдання, які стоять перед цьогорічним з'їздом Ліги Українців - Католиків, заторкнув також історію цієї організації, при чому ствердив, що постання Ліги Української Католицької Молоді пов'язане з Світовою Виставкою, яка відбулася 1933 року у Шікаґо. Саме до цієї частини статті п. В. Сушка хочу зайняти становище.

Знаю, що участь українців у Світовій Виставці в Шікаґо 1933 р., під проводом д-ра Мирослава Сімовича, була дуже успішною і зрушила життьовий живчик американських українців. Далі історичним фактом є те, що того самого року відбувся в Шікаґо перший конґрес американської української католицької молоді, у висліді чого постала Ліґа Української Католицької Молоді, що спочатку включала також українську католицьку молодь з Канади. Але, згідно з історичним фактом, поштовхом до заснування цієї організації була не світова Виставка, а стотисячний здвиг української молоді, який відбувся 1933 року в столиці Західньої України, у Львові, і який перейшов до історії під назвою „Українська Молодь Христові" — УМХ. Як відомо, УМХ мало два аспекти, релігійний і національний: 1) відзначення 1900-річчя смерти й воскресіння Христа Спасителя; 2) протест проти винищування большевиками голодом українців у підсовєтській Україні. Далі, у висліді свята УМХ постала в Західній Україні ідеологічно - виховна організація української молоді „Орли" КАУМ (Католицька Асоціяція Української Молоді, яка спочатку мала назву Католицька Акція Української Молоді).

Свято УМХ дало також поштовх до постання й інших молодечих українських католицьких організацій, що діяли чи діють на тих самих ідеологічних заложеннях, що й „Орли" КАУМ, а це в хронологічному порядку: Ліґа Української Католицької Молоді на американському континенті, „Борці Христа" в Карпатській Україні, „Хрестоносці" в Бачці (Югославія) та Українське Католицьке Юнацтво в Канаді. Це було з'ясоване у зверненні членів колишнього Проводу Т-ва „Орли" КАУМ, яке, — за благословенням наших Впреосвященних владик ЗДА й Канади, як також архиєпископа Кир Івана Бучка, духового батька свята УМХ — появилося в українській пресі 1958 року, з нагоди 25-річчя свята УМХ. У тому зверненні була також порушена справа видання пропам'ятної книги про свято УМХ та про українські католицькі організації, що постали у висліді того свята.

Наприкінці цієї інформації хочу звернутися до Підготовчого Комітету річного з'їзду Ліги Українців - Католиків, який має відбутися в днях від 24-го до 27-го жовтня ц. р. у Балтиморі, Мериленд, з такими суґестіями: 1) узглядити у програмі цього з'їзду також справу 30-річчя штучного голоду в Україні; 2) розглянути справу співдії Ліги Українців - Католиків у зреалізуванні запляноваиого видання Пропам'ятної книги про свято УМХ та про пов'язані з ним українські католицькі організації.

Роман Данилевич

пл. сен. кер. М. Світуха

НА СВІТОВОМУ ДЖЕМБОРІ

Звідомлення з участи делеґації Українського Пласту в XI Світовому Скавтському Джемборі в Маранотi, Греція, від 1 до 11 серпня 1963 р.

(1)

Вступ

З доручення Головної Пластової Булави делеґація Українського Пласту взяла участь в 11 Світовому Скавтському Джемборі, що відбулося на історичних теренах Маратону в Греції поблизу Атен від 1 до 11 серпня 1963 р. Як і в попередніх Світових Джемборі, пластова делеґація мала завдання репрезентувати не лише Український Пласт, як організацію, побудовану на скавтських засадах, але в першу чергу українську націю.

В Джемборі взяли участь делеґації 89 країн загальним числом 14,000 скавтів.

Підготова акції Джемборі

Організаційні підготовчі заходи для уможливлення участи в Джемборі почалися ще в половині 1962 року. Вони були ведені ГПБулавою та Крайовою Пластовою Старшиною в Німеччині. З черги ГПБулава покликала до життя Комісію Джемборі з осідком в Ню Йорку, основним завданням якої було забезпечити матеріяльну базу акції, а також придбати потрібні інформаційні матеріяли, експонати та інший виряд. При Крайовій Пластовій Старшині в Німеччині створено Ділову Комісію, до основних завдань якої належали добір і вишкіл учасників, придбання особистого й таборового виряду, транспорт і — проведення самої участи в Джемборі. Для допомоги в збиранні фондів у поодиноких країнах покликано Крайові Комісії Джемборі. Правно-формальні питання, зв'язані з участю Українського Пласту в Світовому Джемборі, належали до Головного Реферату Скавтських Зв'язків ГПБ.

Склад делеґації

Делеґація Українського Пласту в числі 35 осіб складалася з 19-ох пластових юнаків, 7-ох старших пластунів та 9-ох пластових сеньйорів. Беручи до уваги теперішнє місце замешкання, в склад делеґації входили: пластунів з Німеччини — 14, із ЗДА — 13, з Англії — 6, з Канади — 1, з Кипру — 1.

Делеґацію очолював провід в такому складі: — пл. сен. Микола Світуха (Канада) — голова і головний референт Скавтських Зв'язків ГПБулави; пл. сен. о. Богдан Смик (ЗДА) — капелян і член проводу; пл. сен. д-р Атанас Фіґоль (Німеччина) — комендант табору і член проводу.

Крім того, до Команди пластового табору входили: пл. сен. Богдан Кордюк (Німеччина) — заступник команданта; пл. сен. Іван Мриц (Німеччина) — лікар; пл. сен. Теодор Данилів (Кипр) — преса і інформація.

Булава табору працювала в складі: ст. пл. Андрій Ребет (Німеччина) — бунчужний; ст. пл. Іриней Юрчук (ЗДА) — заступник бунчужного; пл. сен. Микола Курпіта (Англія) — писар; ст. пл. Ярополк Зубенко (Німеччина) — технічний референт.

Поїздка на Джемборі

Група пластунів із ЗДА, відбувши вишкільний табір на оселі „Вовча Тропа", виїхала під проводом пл. сен. о. Б. Смика до Німеччини, щоб там злучитися з пластунами з інших країн. Від 19-го до 24-го липня відбувся спільний підготовчий табір на Гохлянді, який дав можливість всім учасникам взаємно пізнатися і набути конечної заправи для твердого життя в таборі Джемборі.

З Німеччини делеґація переїхала Італію до Греції кількома групами. Група пластунів під проводом пл. сен. о. Б. Смика по дорозі відвідала Рим, взяла участь в збірній авдієнції у Папи Павла VI і одержала Його благословення. Пластуни відвідали також ВПреосвященнішого Архиєпископа Івана Бучка і взяли участь в Архиєрейській Службі Божій, яку відправив Митрополит-Ісповідник Кир Йосиф Сліпий. Після Богослуження Митрополит прийняв делеґацію на окремій авдієнції і уділив свого благословення.

Друга група поїхала поїздом до порту Бріндізі, а звідтіля кораблем до Греції. Третя група мала завдання перевезти автобусиком увесь тяжкий виряд, як шатри, кухонне начиння, таборове знаряддя тощо, через Італію аж до Маратону. Всі групи блискуче виконали свої завдання.

Табір Джемборі

Цьогорічне Світове Скавтське Джемборі відбувалося на пісковій рівнині недалеко села Маратон, за 40 кілометрів від столиці Греції, Атен. Це — типова для підсоння Греції надморська рівнина над Маратонською затокою, оточена пасмом невисоких, скелястих горбів, на якій де-не-де залишилась спалена сонцем трава. Над самим убережжям моря пасмо карлуватих смерек давало трохи захисту від палючого сонця. Підсоння тут характеристичне гарячею, цілковитим браком дощів у літню пору і спорадичними вітрами, які підіймають хмари куряви і несуть їх по рівнині. Це створювало доволі тяжкі умови таборування, в яких одним з найважливіших завдань було втримати себе в чистоті і при здоров'ї.

Увесь терен Джемборі був перетятий кількома дорогами і поділений на 12 підтаборів. В кожному з них запроваджено водопровідні рури, побудовано польові умивальні тощо.

Центральне місце було приділене головній кватирі Джемборі, виставкам поодиноких делеґацій, приміщенням для банку, пошти, крамниць тощо. Поза табором під гірським пасмом побудована була в амфітеатральному стилі головна арена, де відбувалася більшість парад і виступів. Площа Джемборі охоплювала понад шість квадратових кілометрів і тому комунікація творила не абияку проблему.

ЖОВТЕНЬ — МІСЯЦЬ ФОНДУ „ВЕСЕЛКИ". ДОПОМОЖІТЬ „ВЕСЕЛЦІ" ПРОЯСНИТИ ДУШУ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ! ВИШЛІТЬ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ І ЩЕДРУ ПОЖЕРТВУ НА ЇЇ ВИДАВНИЧИЙ ФОНД!

Над свіжою могилою І. Багряного

Кожна нова могила близької, а чи просто відомої людини, викликає в живих почуття суму й болю. Та подвійний біль викликає та могила, яка навіки сховала під собою гаряче серце борця за свій поневолений народ, за далеку Батьківщину, що її жадна, навіть найкраща країна, заступити не може.

Заля рочестерського Народного Дому повна людей. Жалобні збори, присвячені пам'яті І. П. Багряного, відкриває п. В. Пилищенко. Одноквилинна мовчанка. Схилені голови. Смуток в очах присутніх.

Вступне слово виголошує діловий секретар ЦК УНДО, відомий в Рочестері відданий працівник на користь Українського Державного Центру в екзилі, Дмитро Ерстенюк. „Іван Багряний, — сказав він, — був непохитним борцем за самостійну Україну на всіх ділянках нашого національного життя. Покійний своїми літературними творами провадив наш народ до добра й краси — на височини людського духа".

І справді, тяжко знайти людину, яка поєднувала б у собі пристрасть політика й талановитого письменника, яка буквально горіла на жертовному вогні посвяти своєму народові. Це підкреслив далі, в основній доповіді, близький друг Покійного, проф. Г. О. Костюк. Від 1926-го року, коли Іван Багряний мав лише 19 літ, став він у непримиренній опозиції до узурпаторів народної влади — комуністів, зокрема, його поема „Аве Марія", видана 1929 року власним коштом була одвертим обвинуваченням тих, що „за шмат гнилої ковбаси" пішли на співпрацю з одвічним ворогом України й тортурували її, свою Матір. 1930 року вийшла в світ поема І. Багряного, під назвою „Скелька", де в замаскованому вигляді знов же показано долю нашої нещасної Батьківщини. Відтоді собачий нюх нових можновладців розпізнав свого безкомпромісового ідейного противника й замкнув для нього двері в пресу. Наступну збірку І. Багряного, „В поті чола" не допустили до друку, а від 1932 року починається страдницька путь письменника, від харківського підвала ДПУ й до заслання на Далекий Схід.

Людин з меншою силою волі давно б зломилась, плазувала б перед поневолювачами, виконувала б усі їхні вимоги. Та не таким був Іван Багряний. Він сидів 7 місяців у камері смертників, кожної ночі чекаючи на виклик, отой останній виклик, після якого вже не повертаються до життя, і все ж таки витримав, не здався, не впав навколішки. Подивогідною була твердість Покійного. Він довів, що й „один у полі воїн", він лишився гідним до наслідування зразком, непримиренним, незламним і невгнутим.

Доля все ж таки була милостивою для письменника-мученика. Напередодні розстрілу, пішов у безвість вірний помічник всенародного ката Сталіна, кривавий Єжов, і Багряний, проти сподівань, опинився на свободі. Потім війна, можливість втечі за кордон, і зразу ж палка, себе не шкодуюча, діяльність. Чи хто повірить, що відомий десяткам тисяч українців і соткам тисяч чужинців (у перекладах) роман „Тигролови" написаний за два тижні. Який же величезний талант треба було мати, щоб так швидко упоратись із такою капітальною річчю! В час загального розгублення, коли совєтські людолови, намастивши оливою уста, запрошували „на родіну", тільки Іван Багряний не розгубився й написав усім відому брошуру: „Чому я не хочу повертатись до СССР". Ту брошуру перекладено на мови англійську, французьку й еспанську, вона стала освідомлюючим матеріялом для чужинців і в значній мірі спряла припиненню примусової репатріяції.

Непромннальними є твори Багряного „Сад Гетсиманський", „Огненне коло", „Буйний вітер". Не лище рядовий читач, а й прийдешній історик не раз звернеться до тих творів, коли надумає описати страшну добу володарювання совєтської системи в Україні. Книжки покійного залюбки читатимуть наступні покоління, бо в них є правда життя й той вічно пульсуючий гін до його вдосконалення.

Не маємо потреби вихваляти Покійного за те, що він зробив у галузі нашого українського мистецтва, бо факти свідчать самі за себе. Переклади на англійську, німецьку, французьку, еспанську й голяндську мови говорять про неперехідність його творів, про неповторний, так би мовити, „багрянівський" талант. Закінчуємо цю статтю про І. Багряного тими словами, якими скінчив свою доповідь проф. Г. О. Костюк, навівши слова нашого незабутнього каменяра, Ів. Франка:

Все, що мав у житті,
він віддав
Для одної ідеї.
І горів, і яснів, і страждав,
І трудився для неї.

А. Галан

Тиждень Поневолених Націй в Бостоні, Масс.

Тиждень Поневолених Націй в Бостоні й околиці тривав від 15 до 21 липня 1963 року. Його відзначено Маніфестаційним Вічем в суботу 20-го липня вечером в залі чоловічої школи політично-мистецькою програмою. Тиждень Поневолених Націй зорганізував Комітет Поневолених Націй стейтів Нової Англії при співпраці Американського Інституту. Провідну й активну ролю відограла Українська Громада через представника — Ореста Щудлюка — референта для зовнішніх зв'язків Відділу УККА міста Бостону.

В Маніфестаційному Вічу взяло участь 6 національних груп: українці, лотиші, мадяри, литовці, поляки й естонці. Свою присутність задокументували всі вони також розвиненими на сцені національними прапорами.

Віче відкрив Орест Щудлюк, який також, після молитовної інвокації свящ. д-ра Мяцкевича та спільної американської — Присяги Вірности, — виголосив і вступне слово. Після американського національного гимну у виконанні української мандолінової оркестри Ю СУМА — Бостону, промовляли представники всіх присутніх національних груп. В імені Української Громади Бостону промовляв згаданий вже Щудлюк.

В мистецькій частині програми виступив мішаний хор лотиської громади Бостону. 40 хористів в народних строях виконали гарно своїх 10 народніх пісень. Від литовців виступав соліст бас Бенедікт Трвілавіціюс, який гарно виконав дві ліричні литовські композиції й одну оперову арію. Акомпаніював на фортепіяні піяніст Еронімас Каціскас. Українську громаду репрезентувала наша активна молодь міста Бостону. Мандолінова оркестра Ю-СУМА під керівництвом П. М. Калиниченка виконала „Думку" — Прісовського, пісню „Берізку" під акомпаніямент оркестри виконали в дуеті юсумівки Франківська Романа (альт) і Банадига Оля (сопрян) та оркестра виконала ще маршову пісню „До сонця". Група Пластунок виконала „Коломийку - сіяпку, — керівник танку є Я. Шегрин.

Всіх виконавців мистецької програми вітала публіка дуже сердешно, але українські пункти викликали довге признання публіки. За це складаємо подяку нашій бостонській українській активній молоді та її провідникам.

Головною точкою Віча був виступ конгресмена стейту Іллиной Едварда И. Дервінського, члена Комісії Закордонних Справ і Національного Комітету Поневолених Націй. Він підчеркнув, що практичне значення відзначування Тижня Поневолених Націй є в тому, що кожноразово кидається новий жмут світла на факт, що СССР та його сателітні держави представляють колоніяльну тиранію, яка силою зброї накидає поневоленим народам небувалу досі неволю і рабство. Конгресмен Дервінський підкреслив, те, що в поневолених націях лежить великий потенціял, який може й мусить сам зломити мрію Кремлю запанувати над цілим світом. Конгресмен Дервінський висуває думку, що американський Уряд повинен би визнати урядово екзильні уряди й представництва всіх поневолених націй, що перебувають і працюють у вільному світі і ЗДА.

Маніфестаційне Віче наприкінці одобрило Резолюцію Тижня Поневолених Націй, що її автором був Орест Щудлюк. Передтим — заки ще катол. священик Ф. С. Бравн закінчив Віче молитвою — еґзекутивний директор Освальд А. Блюміт і предсідник Американського Інституту Герберт Фільбрик вручили три почесні грамоти признання і то конгресменові Е. Дервінському, п. Орестові Щудлюкові та лотишеві Б. Ламберґсоні.

При вході до залі в широкому коридорі Американський Інститут мав виставку антикомуністичної літератури і пропагандивного матеріялу, група лотиської національности презентувала свою виставку народньої різьби, книжкових видань і т. подібне. Відділ УККА - Бостон пропагував англомовні видання про поневолену Україну, розповсюджував також друковані летючки, та принагідні ілюстровані коверти, що їх видав з нагоди Тижня Поневолених Націй.

інж. М. Вінтонів

Кеннеді повідомляє про другу Метрополітальну оперову компанію

Вашингтон. — 12-го жовтня президент Кеннеді повідомив в окремій заяві, що починаючи від 1965-го року, буде діяти друга постійна крайова оперова Компанія Метрополітен опера, яка буде в зв'язку з Крайовим Культурним Центром у Вашингтоні. Коли ця програма буде здійснена, то Метрополітен буде єдиною оперою в цій країні з двома компаніями. Ця друга Компанія має широку програму: вона гратиме впродовж 34-ох тижнів в кожному сезоні і виступатиме в більше, як 70 містах, в тому і в Ню Йорку, але коротко. Президент заявив, що ціллю Метрополітальної Крайової Компанії є відвідати якнайбільше число міст цієї Країни та показати там найвище оперове мистецтво, і також підуть шукати молоді таланти, потрібні до оперового мистецтва.

● Три африканські країни — Ґана, Судан і Ліберія — заходяться в кулюарах Об'єднаних Націй вже тепер, щоб їх представник став президентом Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй в наступному році. На всякий випадок — загально думають, що таким президентом буде речник одної з новостворених африканських країн. Воно має тільки престижеве значення для даної країни.

І-ИЙ АНТИКОМУНІСТИЧНИЙ КОНҐРЕС В АРҐЕНТИНІ

(Закінчення зі сторінки 2-гої)

рення підривної та терористичної діяльности; мобілізувати громадську думку шляхом широкого ознайомлення її з комуністичною діяльністю, виявляти відповідальні за неї чинники і створити органи інформації, необхідні для забезпечення цієї мобілізації.

в) Боронити конституційний лад шляхом створення шкіл для підготови синдикалістичних кадрів, усувати комуністів і крипто - комуністів з державних посад; провести необхідну переорганізацію, щоб не допустити, щоб комуністи опановували робітничі організації, і скасувати чи переробити всі закони та проєкти, які сприяють поширенню комуністичної пропаґанди та аґітації.

III. В площині економічно-соціяльної ріформи та ризвитку.

а) Розвинути практично й поступово всі заходи, що сприяють побільшенню і кращому розподілові національної продукції, беручи під увагу засади енциклік „Мати і Вчителька" та „Мир на Землі".

б) Сприяти поширенню й розумінню цих заходів у народі, щоб таким чином створити справжній „тиск народу" у вимогах обов'язкового здійснення цієї реформи.

IV. В площині інтернаціональній.

Втримувати тісний інформативно - технічно - науковий зв'язок із демократичними установами та країнами вільного світу, що їх співпраця необхідна або підхожа для здійснення національного зусилля".

На конференції вирішено, що день 7 жовтня має бути Днем Антикомунізму в пошані до жертв комуністичного імперіялізму.

С. О.

● Франція офіційно запротестувала проти видалення альжирським урядом чотирьох журналістів, французьких громадян, які працювали в Альжирі, як кореспонденти французьких і американських великих часописів та аґенцій.

Зі спорту

ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ НА НАСТУПНУ НЕДІЛЮ

УСК Ню Йорк — Грецький С. К., мистецькі змагання „Великої Десятки" Німецько-Амер. Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 20-го жовтня, о год. 3.00 по полудні на грищі Українського Спортового Майдану при 31-ій Евню та 124-ій Вул. у Коледж Пойнті, Н. И.

„Тризуб" — „Польські Соколи", мистецькі змагання Американської Футбольної Ліґи відбудуться в неділю 20-го жовтня, о год. 2.30 по полудні на Айронбавнд Стадіоні при Вілсон Евню в Нюарку.

—o—

ЗМАГАННЯ УСК - „ҐОТЧЕ" БУДУТЬ ПОВТОРЕНІ

Комісія дисципліни і Протестів НАФ Союзу вирішила на своєму засіданні минулого тижня, щоб уневажнити відбуті мистецькі змагання УСК — „Ґотче", що їх програли футболісти УСК-у. Сталося це при розглянепні протесту УСК-у, в якому подано, що в складі „Ґотче" грав змагун Ф. Пауц, не маючи оформленого ще зголошення до цієї дружини. За участь в грі неуправненого змагуна звичайно карають дружину втратою двох точок, тому рішення Комісії треба вважати поблажливим для німецької дружини. Все таки уневажнена одинока програна УСК-у дає йому можність поправити свої дотеперішні осяги в мистецьких грах „Великої Десятки". „Ґотче" зробили відклик проти цього рішення.

—o—

УСК — ГРЕЦЬКИЙ С. К. 2:1 (1:0).

Ню Йорк, 13 жовтня. — До цих цікавих і емоційних товариських змагань виступила футбольна дружина УСК-у з новонабутим воротарем Н. Ядловським, який оборонив феноменально декілька певних ґолів. Ним скріпив УСК свої оборонні лінії. З трьох резервових змагунів заграли добре Масний і Скірка, яким треба ще лиш трохи більше тренінґів та сміливішого старту до м'яча. На загал змагуни УСК-у заграли жертвенно, але в другій половині видно було перевтому, яку використали швидкі греки і бомбардували наші ворота. Притомна і скора реакція воротаря у співдії з трійкою Фрайтаґ, Янґ і Меквілкен нівечила атаки греків. Звичайно працьовитий Цап на помочі заграв тим разом більше офензивно.

В першій півгрі здобув ворота Прендеґаст сильним приземним стрілом, а в другій — другі ворота молодий надійний змагун Скірка стрілом в ріг не до оборни з подачі Масного. Ворота до УСК-у впали в останніх хвилинах гри з карного, причини якого не могли навіть розгадати і греки. Суддя, який був стероризований греками, зробив це мабуть на інтервенцію грецького змагуна ч. 3 і їх менаджера.

На 400 глядачів було коло ста українців. Інші наші симпатики пішли були збагачувати каси чужих клюбів. Чи може числити УСК на таких симпатиків? Оцінивши неспортові поведінку деяких грецьких змагунів (ч. 3 і 7), було б побажаним на чергові змагання УСК-у з Грецьким С. К. (вже 20-го жовтня) постаратися про поліційну охорону для змагунів та для судді, щоб не повторювалися випадки рішень судді під терором.

Іван Д. Діденко

—o—

„ТРИЗУБ" - „ІНТЕРКЛЮБ" 0 : 0

Асторія, 13 жовтня. — Склад „Тризуба": Свич, Бородяк, Рач, Манджіні, Кравець, Ілай, Нога, Яковина, Ферейра, В. Чижович, ЛяСерда. Резервові: Варварук, Е. Чижович, Ахінко. Суддя Новік.

Мистецьким змаганням Американської Футбольної Ліґи приглядалася понад 1,000 глядачів, в більшості симпатиків „Тризуба", які чекали від чемпіона ЗДА announcingписової гри. Почалися однак змагання наступами італійців, які до 15-ої хвилини мали перевагу. Опісля повних 30 хвилин панували на грищі „тризубівці", примусивши до панічної оборони дружину „Інтеру", яка стягнула всіх за виїмком одного напасника під свої ворота. Помимо гнітучої переваги, „Тризуб" не віддав в цьому часі ані одного цільного стрілу до воріт італійців. В другій півгрі гра проходила вже більше вирівняно, при чому обидві сторони змарнували багато стрілових нагод. Після однієї нагоди „Інтер Клюбу" сам-на-сам з воротарем, так само минулися з воротами стріли В. Чижовича у 75-ій і 82-ій хвилині, коли вже не мав він нікого перед собою крім воротаря. Суддя Новік старався держати дисципліну на грищі, але не відважувався свистати рук і фавлів на карному полі, щоб не вирішити таким чином змагань. Тоді, коли стрілова недиспозиція в італійців вже всім відома, дивувала вона в нападі „Тризуба", який славиться добрими стрільцями. Може тут було оправданням погане грище Айнтрахт Овал, але все таки виглядає, що тренерові „Тризуба" треба зайнятися вилікуванням напасників від гарячкових промахів у підворітних нагодах. Офензивні акції „Тризуба" дають надії, що в цьому складі напад може бути грізним для кожного суперника, але важко було оцінити лінії помочі і оборони, та навіть воротаря, в цій їх зустрічі з анемічним нападом „Інтер Клюбу". **в. с.**

—o—

ВІСТІ З „ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧІ"

„Ч. Січ" II. — „Марітімо" 1:0

Нюарк, 13 жовтня. — В других першенських змаганнях А Кляси Футбольної Ліґи Стейту Ню Джерзі минулорічні юнаки „Січі" перемогли передовий клюб стейту „Марітімо". Одинокі ворота здобув Ґой І. Ланковим цієї дружини є Віктор Каздоба.

„Ч. Січ" учні — „Джоя" С. К. 7:0.

Бруклин, 13 жовтня. — Найменші січовики розгромили суперника — норвезьких одноліткі в у мистецьких змаганнях Німецько - Американського Футбольного Союзу. Була це вже третя з черги перемога на зеро. Попередні перемоги наших найменших були: з Гобокеном 7:0 і з „Джуліяною" 1:0. „Ч. Січ" веде в своїй групі, маючи 6 точок і високе конто воріт 15:0. У відбутих досі трьох грах стрільцями воріт були: Ю. Чапля 5, А. Савицький 3, Р. Хромовський 3, П. Смук 2, Л. Гура 1. Тренером учнів є кол. воротар львівського „Тризуба" Богдан Чапля, а ланковим Іван Савицький.

Під час першенських змагань „Ч. Січі" з „Інтер Клюбом симпатики дружини учнів зложили $44.92, які призначено на закуп учням нових одностроїв. Збіркою зайнялися пп. Хромовська і Сташків.

В складі учнівської дружини „Ч. Січі" грають: Я. Вільчинський, Ю. Юркевич, Д. Шкурат, О. Ткач, Л. Гура, В. Марущак, П. Ю. Смук, А. Савицький, Ю. Чапля, Р. Хромовський, П. Лісевич, І. Ботковський, Ю. Боджович, А. Яворський, Б. Качмар і І. Крищак. Тренінґи їх відбуваються кожної середи і п'ятниці, а змагання в суботи.

З ЛАНКИ ВІДБИВАНКИ

Жіночі відбиванкові дружини „Ч. Січі" відбувають свої тренінґи, кожної середи у вечорі в спортовій залі „Вест Сайд Гай Скул" при вулиці Савт Орендж, Нюарк. В наступних тижнях „Ч. Січ" візьме участь в американських турнірах ,перший з яких відбудеться 19-го жовтня в Ню Йорку.

В складі І-ої дружини змагаються: Я. Олесницька, Л. Лапичак, Н. Хома, Л. Клачко, Т. Турянська, М. Кедонь, Л. Стебельська і Н. Качмар.

Склад дружини юначок: Л. Бекесевич, С. Шпирка, З. Бекесевич, М. Леськів, М. Сорочко, В. Сигалів, Г. Сплавник, М. Гарматій, Х. Смішкевич і М. Боровик. — Ланковим і тренером обидвох дружин є Адріян Лапичак.

Ом. Твардовський

—o—

ФУТБОЛЬНІ ВИСЛІДИ УКРАЇНСЬКИХ ДРУЖИН СТЕЙТУ КОННЕКТИКАТ

УСК Бріджпорт виграв 7:1 змагання циклу гор за чашу стейту з місцевою дружиною португальців у Бріджпорті.

УСТ „Довбуш" Ню Гейвен програв 1:2 мистецькі змагання „Б" Кляси" із С. К. Денбирі, які відбулися минулої неділі 13-го жовтня в Денбирі, Конн.

УСК Гартфорд не мав минулої неділі визначених змагань. **М. Я.**

—o—

ЩЕ ОДНІ ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ ВІДБУЛИСЯ НА „СОЮЗІВЦІ"

„Союзівка", 5 і 6 жовтня. — Влаштовані в програмі зустрічі Карпатського Лещетарського Клюбу тенісові змагання в подвійних грах пройшли з повним успіхом при участі 8 пар чоловіків та 7 мішаних. В подвійних грах чоловіків вийшла переможцями В. Гук і Я. Рожанковський. Поодинокі висліди змагань:

В. Герлинський і М. Лепкалюк — З. Маркевич і В. Соколовський 7:5, 6:3.

Ю. Карапінка і Р. Ракочий — В. Демчук і І. Сохан 6:0, 6:0.

В. Гук і Я. Рожанковський — А. Гончарів і Б. Левицький 6:3, 6:3.

Р. Граб і Ю. Граб — О. Слупчинський і Р. Стецура 7:5, 6:1.

Півфінали:

М. Герлинський і М. Лепкалюк — Ю. Карапінка і Р. Ракочий 0:6, 7:5, 6:3.

В. Гук і Я. Рожанковський — Р. Граб і Ю. Граб 6:1, 6:2.

Фінал:

В. Гук, і Я. Рожанковський — В. Герлинський і М. Лепкалюк 6:1, 6:2.

В мішаних парах перше місце здобули Ляриса Гук і Віктор Герлинський.

Поодинокі висліди подвійних мішаних гор:

М. Кокорудз і Б. Левицький — І. Стецура і Р. Стецура 6:1, 6:3.

І. Рожанковська і В. Соколовський — Х. Карпевич і Я. Рожанковський 6:0, 6:1.

Л. Гук і В. Герлинський — С. Гук і В. Гук 3:6, 6:3, 6:3.

Півфінали:

М. Кокорудз і Б. Левицький — Х. Боднар і З. Маркевич 6:2, 6:2.

Л. Гук і В. Герлинський — І. Рожанковська і В. Соколовський 3:6, 6:3, 6:3.

Фінал:

Л. Гук і В. Герлинський — М. Кокорудз і Б. Левицький 7:5, 6:4.

—o—

В цьому самому дні, в програмі товариської зустрічі КЛК, відбулися теж змагання в стрілянні з кріса з наступними вислідами конкуренції чоловіків (кріс 22 калібер — віддаль 50 ярдів):

Юрій Купчинський — 46 точок, Юрій Раковський — 44 точки, Зенон Маркевич 43 точ.

В цих самих умовинах в конкуренції жінок перші три місця зайняли:

Христя Боднар і Мотря Восвідка по 40 точок, Христя Карпевич 39 точок, Таїса Рожанковська 32 точки.

В стрілянні з кріса можлива кількість точок виносила 50.

В змаганнях стріляння з лука занотовано такі висліди:

Чоловіки

Мирон Шарко 35 точок, Володимир Гнатківський 28 точок, Ярослав Терлецький 26 точок.

Жінки

Мотря Восвідка 56 точок, Христя Боднар 41 точок, Таня Тершаковець і Таїса Рожанковська по 21 точці. **Б. Р.**

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

СУБОТА, 19-го ЖОВТНЯ 1963 р.:

НЮ ЙОРК, Н. Й. Збори Т-ва Зоря, Відд. 69 о год. 7:30 веч. в домівці 33 E. 7th St. в Ню Йорку. — Управа

НЕДІЛЯ, 20-го ЖОВТНЯ 1963 р.:

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Місячні збори Б-ва св. Василія Відд. 339 о год. 3-ій по пол. вдомі Укр. Громади при 3322 Н. Лавренц вул. — С. Лупацій.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата Відд. 217 о год. 2-ій по пол. в парохіяльній залі. — В. Колданський, секр.

МІЛВІЛ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ, Відд. 347 о 1-ій год. по пол. в залі де звичайно. — С. Патен, предс. С. Чопик, кас., Гр. Тимчій, секр.

ЙОНКЕРС, Н. Й. Збори Т-ва Подільська Січ Відд. 8, о 2-ій год. по пол. в церковній залі св. Михаїла, Chestnut St. — П. Гарасимів, предс., В. Мандзій, секр.

CLEVELAND, Ohio. Місячні збори С-ва св. Марії Відд. 112 після 2-ої і 3-ї Служб Божих в церковній залі св. ап. Петра і Павла. — А. Шмучок, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Місячні збори Т-ва ім. І. Франка Відд. 83, від год. 12-2 по пол. в Укр. Горожан. Клюбі при 847 Н. Френклін вул. — С. Гавриш, секр.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Говп Еве. — В. Марущак, секр.

БЕТЛЕГЕМ, Па. Місячні збори Б-ва св. Димитрія Відд. 288, в год. 11-ій ранку, зараз по Службі Божій в церковній залі. — Д. Мушастий, секр.

ШИКАҐО, Ілл. Місячні збори С-ва Розд. Прес. Богородиці Відд. 259 в 1-ій год. по пол. в церковній залі 4952 So. Paulina St. — П. Трусяк, секр.

БРІДЖПОРТ, Конн. Збори Т-ва Укр. Січ, Відд. 59 в год. 2-ій по пол. в УНДомі під ч. 500 Гален вул. В суботу 26. жовтня ц. р. Т-во Укр. Січ і Т-во ім. М. Грушевського УРСоюзу роблять спільну забаву в УНДомі. — Управа.

БОФФАЛО, Н. Й. Місячні збори В-ва св. о. Миколая, Відд. 127 о год. 11:30 ранку в церковній залі при Філмор і Онейда вул. Побір вкладок кожної неділі в вище згаданому часі і місці. — Управа.

ПИТСБУРҐ, Па. Збори 96 Відд. в 3-ій год. по пол., в парафіяльній залі св. Ів. Хрестителя при 7-ій вул., С. С. Питсбурґ. — О. Полатайко, секр.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ, Відд. 342 о год. 2-ій по пол. в клясі ч. 2 при церкві св. Димитрія в Картереті. — о. П. М., секр.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. Триквартальні збори Т-ва Запорізька Січ, Відд. 206 о год. 1-ій по пол. в парафіяльній залі під ч. 74 Harris Ave. На зборах буде звіт Управи за три квартали та звіт Конт. Комісії. — Е. Тепер, секр.

НЮ ГЕЙВЕН, Конн. Збірка вкладок 370 Відд. вудбудеться зараз по закінченню 1-ої відправи в шкільній залі при Джордж вул. Повідомляється також, що наш Відділ цього місяця буде збирати посмертне, бо минулого місяця нам померли два члени, тож проситься не відмовляти. Всі члени повинні заплатити хоч $1. — Н. Мурин, пред., Т. Воднарчук, касир., В. Гіна, секр.

● У західньонімецькому парляменті вибухла загальна веселість, коли канцлер Конрад Аденауер прославляв в своїй працьальній промові соціялістичну опозицію та дякував за її „поміч" йому в урядуванні. Всі тямили, як Аденауер безпардонно таврував соціялістів під час свого урядування. Заля парляменту і всі її ґалерії були вщерть повні у тому історичному дні, в минулий вівторок 15 жовтня.

ТАРЗАН, ч. 5126. Скриті очі...

— Пане, — виправдувався П'єр, — ми повинні повідомити владу, але шпиталь є так близько.

— Я хочу сказати лікарській піклувальниці Марії, моїй нареченій, що я щасливо прибув. Тарзан погодився. — Я зачекаю.

Коли П'єр відійшов, мавполюд розглянувся, дещо поденервований... Бо ж він знав, що за ним слідкують скриті очі!